

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Egregivm Martyrivm S. Amphiani, itemq[ue] Aedesii fratris eius. auctore Eusebio Cæsariensi, historia Eccl. lib. 8. ca. 14. & 15. Coronati sunt A. D. 304. sub Urbano Præsidente, Cæsareæ Palestinæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

dem relatum esset, præcipiti mentis furore agita-
tus, eam reuocari suoque tribunali sisti iussit.
Quæ sine mora veniens, insignem & vultu & ocu-
lis pietatem spirabat, & diuinam quandam effi-
giem ex se in omnium oculis afferebat. Vnde Pro-
fes ad maiorem indignationem pariterque pu-
dorem prouocatus, sic eam affatus est: Quia vi-
deo te in eadem mentis temeritate perseveran-
tem, idem te mortis supplicium, quod iam ante
sorores tuæ exoluerunt, subire iubeo. Hac lata
sententia, milites Irenem in sublimem quandam
locum duxerunt, extructoque rogo, iusserunt
ipsam in eum conscendere. Tùm illa sublati ad
cælum oculis & vultu ad hilaritatē composito,
psalmos canere. Dei gloriam celebrare, & festos
dies agere cœpit, ac læta postremo in rogū infili-
ens, martyrij palmam adeptam est.

Laudans, De-
um Irenē vi-
ua exaratus,

EGREGIUM MARTYRIVM S. * AMPHI-
ani, itenā, AEdesii fratris eius. auctore Eusebio Casa-
riensi, hystoria Eccl. lib. 8. ca. 14. & 15. Coronati sunt
A. D. 304. sub Vrbanō Præside, Casarea Palestina.

* Apphian.

C. Baronius
Tom. 2. An
Eccl.

Galerius Maximianus Cæsar, qui suis ipsius
viribus ac manu imperiū occupauerat, cū
incredibili in Christianos rabie sæuiret,
& alios in alia atq; alia loca, qui sedulo periculū
euitare studebāt, dispergeret, beatus martyr Am-
phianus, vt suam in Deū fidē declararet, anno æ-
tatis suæ vixdum vicesimo, in festo, quod mira gē-
tilium superstitione Hecatæ celebre erat, admi-
rabile sanē pietatis exemplar, omnibus Cæsareæ
ciuibus contemplandum proposuit.

2. Aprilis,

Patria & pa-
rentes Am-
phiani.

Ortus erat hic adolescens, Pagis Lyciæ, ciuita-
te minimè obscura, parentibus verò diuitiarum
gloria celeberrimis. Qui primum Beryti libe-
ralibus humanioris literaturæ disciplinis eru-
ditus, cum

Fugit parentes & venit
Caesarem,
vbi à Pam-
philo mar-
tyre, sacris
est literis e-
ruditus.

Amphiani
fortitudo
admiranda.

Amphianus
dirè crucia-
tur & mitti-
tur in carce-
rem.

ditus. cum ad patrem, qui tunc patriæ totius prin-
cipatum occupabat, reuersus esset, & illam vitæ
consuetudinem, quæ tota erat in mundi honori-
bus & luxu posita, ferre nõ posset, repudiatis blã-
dis corporis lenocinijs, clam amicis & familia-
ribus, fugam iniit: & diuino spiritu tãquam ma-
nu duct^o Caesarem deuenit. Vbi cū sacris literis,
exiguo illo tempore, quo erat nobiscum, & opti-
mis disciplinis animum imbuisset, & alios õnes
Christianæ disciplinæ cultores multis parasangis
superasset, tertio persecutionis nostræ anno reg-
nante Maximiano, cum in vrbe Caesarea vrbanus
Præses Maximiani mandato, omnes cuiusq; gene-
ris & ætatis homines, ad nefaria deorum simul-
acra cogeret, & tribuni viros cum vxoribus & li-
beris, per vim ad idolorũ delubra traherent (vn-
de omnia loca in explicabilibus miseriarũ flucti-
bus redundabãt.) Amphianus inaudita animi for-
titudine confirmatus, clam nobis omnibus, qui
cum illo in ædibus eramus, clam etiam vniuersa
præsidis cohorte, ad Vrbani impuris sacrifici-
js intentum accessit, atque audacter apprehensa
eius dextera prudenter admodum & grauitèr di-
uina quadam animi alacritate ab immolando eũ
coercuit: hortatusq; est, vt execrabili sacrificio
relictò, vnum solum & verum Deum agnosceret.
Quis erat circumstantium qui tantã animi mag-
nitudinẽ in adolescente non opstupesceret? Sta-
bant cuncti attoniti, donec præfecti stipatores,
instar agrestium belluarum, expeditis armis in
eum irruunt, impositisq; plagis, quas fortissimè
sustinebat, eum dilaniant, ac tandẽ toto corpore
excruciatũ in carcerem concludunt. In quo vnũ
diem noctemq; vtroq; pede compedibus ad
cruciatum paratis, longe à se mutuo dissentio, di-
uexatus

uexatus
quide
fortif
ad ær
dit: ad
que in
viscer
uicem
rum v
& acc
quide
Ver
la ex p
fidis, p
uoluer
graues
do exp
li^o, eas
vsq; ad
et^o liqu
dẽ cruce
carnifi
muner
fessi est
Triduo
dem pi
iam de
tamen
lum a
à nobi
dem ha
oculis
nes vix
ratio t
lãm no

uexatus, postridiè ad iudicem educitur. Et primū quidem ad sacrificandum cum compelleretur fortissimè restitit, & inuictam animi fortitudinē, ad arūnas horrendosq̄ue dolores ferendos ostēdit: ad eò, vt carnifices latera eius non semel atque iterum, sed sapius ad ossa vsque, & ad intima viscera dilacerare, plagas & verbera in os & ceruicem infligere pergerent, vt vultus eius verberum vibicibus intumescens, ab ijs qui illū probè & accuratè antea de facie nouerāt, ne agnosci quidem amplius posset.

Verū cum nē huic quidē dolorū cumulo vlla ex parte succūberet, tortores ex mandato præsidis, pedes lino rincto oleo, eoq̄ue incenso obuoluentes, afflictarunt. Vndè quantos & quam graues dolores beatus ille exhauserit, quis dicendo exprimere queat? Peruasit enim per carnes illi, easq̄; absūpsit & in ossū penetrauit medullas, vsq̄; ad eò vt toti⁹ corporis hūor, instar cerę tabefacti liqueceret, distillaretq̄;. Ceterū ne in his quidē cruciatib. demisit animū, sic vt iā aduersarij & carnifices incredibili eius tolerantia, quæ communem hominis naturā longè superauit, ferè defessi essent: vndè rursus in vincula compingitur. Triduo; post, ad iudicem denuò productus, & eandem pietatis confessionē, liberè exprimens, licet iam deinceps cum ipsa morte luctaretur, maris tamen fluctibus submergendus traditur. Miraculum autem, quod statim post est consecutum, si à nobis commemoretur, verisimile est nullam fidem habiturum, apud eos præsertim, qui eadem oculis minimè ipsi conspexerunt. At licet homines vix fidem illi adhibituos satis intelligamus, ratio tamen non patitur, vt rem gestam, quæ nullam non Casareensium ætatem testem habet, si-

Supplicium
immane.

Mittitur in
mare.

B

lencio

lento prætereamus.

Simulatque igitur sanctissimū illum & beatissimum Christi martyrem medio mari, ut illis videbatur, in profundissimos vortices coniecerant, ex improviso tanta procella, non visitata illa quidem, tanta etiam turbatio non per mare solum, sed per vniuersā continentē se diffundebat, ut cum terra, tum tota ciuitas eius imperu & violentia concuteretur: atq; vnā cum isto mirando & repentino terræ motu, ipsū mare, martyris cadauer, ut potè rā sacrū pondus sustinere nō valens, ante portas ciuitatis eijceret. Eiusmodi igitur sūt res gestæ S. Amphiani, qui die Parasceues, hoc est secundo die Mensis Xanthici, id est, ad 4. Nonas Aprilis martyrio occubuit.

Corpus eius
Tempestate
ad portas ci-
uitatis eijci-
tur.

Vlpianus
martyr.

Martyrium
Aedesi, qui
etiam Pain-
phili marty-
ris fuit dis-
cipulus.

Eodē tempore, iisdēque ferè diebus, in ciuitate Tyriorū, adolescens nomine Vlpianus post acerbissimas plagas & verbera grauissima, in pellem bubulam, iam nuper extractā, cū cane & aspidē inuolutus, præceps in mare deijcitur. Non longo tēpore post Aedesius germanus Amphiani frater, germana ferè & similia cum illo tormenta perpeffus, post infinitas fidei confessiones post diuturnas vinculorum afflictationes, post latam à Præfide sententiam, qua ad metalla in Palæstina erat damnatus, post vitæ rationē, quam pallio vestitus more Philosophi (etenim plus politioris eruditionis, plusq; cognitionis in philosophia fuerat, quàm frater, adeptus) sanctissimè traduxerat, tandem cū iudicem, in vrbe Alexandria sententiam de Christianis pronunciantē videret, & plus æquo in eos furentem (quippe viros interdū graues & modestos varijs ignominæ notis affecit, interdum mulieres summæ cōtinentiæ, & virgines æque sua sponte Dei cultui

se

se con-
liam
sus es-
videb-
acced-
niæ, q-
eum
crucia-
& sed
in ma-
confe-

VIT

Epi-
cap-
min-
ris-
pa-
non

F

titus
reuert-
aret; il-
episco-
ptu à
voce
quieu-
cem e-
ebus,
moso-
cta; cu-
men i-

se consecrauerant ad turpem ipsarum contumeliam lenonibus tradidit) idē cum fratre aggressus est. Et quoniam illa facinora intoleranda ei videbantur, fidenti & erecta animi magnitudine accedens ad iudicem, turpitudinis & ignominia, quam cum verbis, tum rebus ipsis præstitisset, eum coram coarguit. Vndē varijs tormentorum cruciatibus diuexatus (quæ quidem constanter & sedatē admodum pertulit) ad extremum fuit in mare proiectus, & eundem cum fratre exitum consecutus.

A Edesius in mare projicitur.

C. Baronius In Not: Martyr: Romæ

VITA S. NICETII LVGDVNENSIS

Episcopi ex ea quæ est per Gregoriū Turonensem, cap 8. in vitis Patrum. Claruit circa annum Domini 570. temporibus Iustini iunioris Imperatoris, cum Romana Ecclesia præsideret, Ioannes Papa tertius. Vixit eodem seculo, alius eiusdem nominis S. Nicetius Episcopus Treuerensis.

Florentinus quidam, accepta Arthemia coniuge, cū duos iam ex ea suscepisset liberos, fuit ad launbensis vrbs episcopatum expectatus: cum quæ re obtenta, cum principe domum reuerteretur, coniugique, quæ acta fuerat nunciaret, illa, Desine, inquit, quæso dulcissime coniūx episcopatum vrbs expectere, ego enim ex conceptu à te sumpto: episcopum in vtero gero. Hac voce vir sapiens, audita, monitis vxoris suæ acquieuit, & tanquam altera Sara locuta esset, vocem eius audiuit. Impletis autem pariendi diebus, mulier puerum est enixa corpore sanè formoso, & mente ad omnē virtutem egregiè instuta; cui quasi futuro mundi victori: Nicetio nomen imposuit, eundemque sūma diligentia nut-

2 Aprillæ. Parentes S. Nicetij.

Nascitur Nicetius.

B 2

eritum,